

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București.
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cenceri v. a. sau 15 bani rom.

PROCESUL REPLICII

Foile maghiare cântă osana, că s'a dat satisfacție ideii de stat maghiar.

Societatea maghiară admiră înalta înțelepciune și „neînfricatul patriotism” al tribunalului și curții cu jurați din Cluj.

Românii indignați și amărâți în sufletul lor de noua volnicie, sunt revoltați de cea mai îngrozitoare violență a conștiinței naționale, de cea mai înfricoșătoare ofensă a iubirii de neam și moșie.

Aceasta e situațiunea actuală.

Va să zică, s'a declarat din partea „națiunii conducătoare” lupta de rasă, lupta de extirpare pe moarte și viață.

Sau vă faceți cu toții „Maghiari” și apoi aveți loc pe acest pământ, sau ne aruncăm cu toată puterea asupra voastră și vă nimicim.

Aceasta e lozinea primită cu aplauze de „patrioți”.

Rămâne acum să vedem, ce face Ungaria „oficială”, ce face guvernul maghiar.

N'avem iluzii, nu ne legăm în speranțe, suntem pregătiți la toate, căci trăim în Ungaria. Dar totuși așteptăm cu o curiozitate febrilă ce va mai aduce viitorul.

Așteptăm să vedem, că identifică-se guvernul cu cele pronunțate și aclamate de șovinismul incorrigibil din Cluj.

Așteptăm să vedem, că nu se va afla un singur cap desohis între Maghiari, care va înțelege, că verdictul din Cluj e aruncarea unui tăciune aprins, care foarte ușor poate învălî întreaga țeară în flăcări și se prefacă patria noastră din țeară-temniță în țeară-mormânt.

Căci din momentul, când se pun față în față Maghiarii cu nemaghiarii și propagă lupta de extirpare, din momentul când această luptă se primește de „politică de stat”, din acel moment legea trebuie să facă loc puterii celui mai tare, și cea mai îngrozitoare perspectivă se deschide înaintea tuturor fiilor bine simțitori ai patriei.

Stăm deci înaintea unui eveniment mare, dela care depinde „a fi sau a nu fi”.

De aici agitațiunea noastră, de aici nerăbdarea cu care așteptăm să vedem ce direcțiune va lua guvernul.

Poporul român e popor pacific. Pe cale legală și cu demnitate bărbătească s'a luptat totdeauna pentru drepturile sale. În luptele sale seculare a fost prea optimist și prea generos față cu adversarii sei.

Horia a voit cu apă sfințită să șteargă iobăgia, nu prin sânge și tăciune, ci prin jurământ pe sfânta evanghelie. Drept răspuns a fost tras pe roată. Poporul nu și-a pierdut eum-petul, ci a pregătit terenul pentru 1848. Ear' atunci nu cu insulte, nu cu foc și jaf, ci cu seriozitate și demnitate s'a adunat la Blaj și a proclamat libertatea. Patruzeci de mii de bărbați adănc jigniți de suferințele neomenești ce au îndurat, au stat laolaltă și nici un exces nu s'a întâmplat. La arme numai atunci a sărit când țeara și Tro-nul au fost în pericol. De atunci și până astăzi tot acel popor suferă, formele s'au schimbat, suferințele sunt însă și mai nesuportabile.

Poporul a ținut însă totdeauna se și manifesteze nestrămutată-i vo-ință și hotărâta-i pretențiune cu demnitatea seculară. Proba ultimă e conferința națională din estan, la care zece mii de Români asupriți au asistat și au pretins cu dignitatea senatului roman drepturile lor înfrânate.

Dar' dacă se va decreta oficios strâpțirea națională, dacă beția șovinismă

va cuprinde întreaga națiune maghiară, atunci și Românul dator va fi, precum dator va fi ori-care fiu al patriei, se și deoseama, că salvarea națiunii și a patriei de primejdii în care șovinismul de rasă tot mai mult le înfundă, este prima și indispensabilă datorință a patriotului adevărat.

Românul totdeauna și-a făcut datorința.

Eată sfârșitul raportului nostru special:

Cluj, 31 August.

Întregesc raportul meu trimis deja cu următoarele:

Președintele: După ordinea stabilită, are cuvântul să se aperse acusatul al doilea.

Acusatul N. Roman declară că încredințează întreaga apărare dlui Paul Mudron. Aceasta cu atât mai virtuos, cu cât nici altmintearea aproape nimic n'a priceput din acușura procurorului.

Pledoarul dlui Mudron.

Fără nici o introducere, dl Mudron intră de-adreptul în cestic. Cu o logică strânsă și ton de tot liniștit, d-sa zice:

Două crime și-se impută clientului meu: a atârnat la ură în contra naționalității maghiare, a atacat obligativitatea puterii legii. Aceasta răspundind Replica. După asemenea grave acușări, mă așteptam că dl procuror să devedească aserțiunea sa. Nicăiri însă nici o dovadă, căci simpla afirmare nu este încă de ajuns pentru a produce convingere în jurați. Cel puțin așa socot. Pentru-că atunci de ce domnii jurați se nu mă creadă pe mine, dacă în contradicție cu dl procuror voi zice: nu, clientul meu Roman nu este vinovat de crima ce și-se impută. Dar' eu aceasta o susțin întemeiat pe lege. Căci ce zice legea, §-ul 172 al cod. penal? Zice că pentru a cuprinde crima de agitare la ură contra unei naționalități, obiectul învinuit trebuie să cuprindă un neadevăr de natură a seduce pe cetitor. Ei bine, eu am ascultat cu adevărat religiozitate cetirea pasagelor învinuite din Replica, dar' nicăiri nu am auzit o singură afirmație nefondată. Căci dacă auziam, conștiința mi-ar dicta acum să zic: supun pe clientul meu consecuențelor ce trebuie să tragă în urma crimei săvârșite. Așa însă îndemnat mă simt să vă atrag toată luarea aminte a D-Voastre, dlor jurați, asupra împrejurării că Replica fiind un fidel registru al faptelor petrecute în patria noastră, este o oglindă credincioasă, este o expunere de adevăruri. Ear' ce adevărat este, nu-i de natură să agite, sau dacă agită, vinovat este nu cine înregistrează adevărul, ci acei care au creat aceste stări de lucruri de natură a agita. Și fiindcă Replica adevăr grăiește, nu ar fi eu drept ca clientul meu chiar răspândindu-o, învinuit să fie.

Aceasta întrucât privește punctul întâiu de acușare.

Tot așa de neîntemeiat este punctul al doilea. Pentru-ca nicăiri în Replica nu se tăgăduiește valoarea legii, nicăiri nu se îndeamnă la nesupunere către legile existente, ci se spune numai, că aceste legi — uniunea și dualismul — s'au făcut în contra voinței cetățenilor români din acest stat, că Români au protestat contra știrbirii în acest chip al unui drept de a se face legi nu numai contra voinței lor, dar' fără participarea lor chiar. Acesta este însă un adevăr istoric, recunoscut, adevărat. Tot așa de adevărat este, că Români nu sunt nicăiri mulțumiți cu acele legi fundamentale ale țerii, că la toate ocaziunile protestează contra lor, s'au supus însă și se supun legilor. Un adevăr acesta, după cum nu se poate tăgădui nici acela, că n'ar mai ave tovarăși în chipul lor de a vedea și a judeca starea faptică actuală. Au, ne au, pe noi Slovaci și pe Sârbi, pe Croați și pe Ruteni.

Și se presupunem, că în adevăr în Replica s'ar ataca valoarea puterii legilor, prin-

tr'o critică aspră de natură a face pe cetățeni să tăgăduiească puterea legii: sunt oare numai autorii și răspânditorii Replicii, care au făcut acest lucru? Foile maghiare din opoziție, un partid politic întreg, kossuth-istii nu agită oare ei zilnic în contra dualismului? Chiar zilele acestea deputatul Polónyi în vorbirea sa din Szoboszló nu a atacat oare dualismul, nu a mers până a cere și desfacerea uniunii personale? Și privitor la agitare la ură contra naționalităților dl procuror se nu știe oare despre broșura lui Kosztenszky Geza care zice: „la o parte cu convențiile și minciuna! da, vrem să maghiarism, trebuie să nimicim naționalitățile”. Ei, găsitu-s'a oare vre-un procuror care să îndrăznească a da în judecată pe acest autor? Nu știți oare D-Voastră că ministrul de interne a felicitat chiar pe autorul, care fără nici o sfială și fără nici o rezervă proclamă asemenea principii?

Unde este aici dreptate? Când așa se petrec lucrurile, nu sântem noi oare în drept să presupunem că procurorul numai de aceea încriminează pe acusat, că el este Român? Nu sântem oare ispititi a bănuși și a zice, că preocupări de rasă sunt la mijloc? Nu avem oare temei să zicem, că aici un neam — Ungurii — fac judecată asupra altui neam, — asupra Românilor? (Proteste în public.) Nu protestați, domnilor, căci așa este. Ori-cât de drepti și de nepreocupați ar fi jurații, și eu nu-i bănuiesc, totuși se nu uităm că sânt oameni și nu îngori. Deci când într'un asemenea cas sânt chemați să rupă lege, se nu fie cu supărare, dar' noi, că tot oameni sântem și noi, sântem împinși ca în fața unei acușări ca cea de față, să acuzăm și noi, (se credem că e vorba aici de judecată în propria cauză.

Și apoi, domnilor jurați, ca Replica să cuprindă afirmări condamnabile și deci o crimă, ar trebui să cuprindă și intenția criminală. Ei, eu nicăiri nu am putut descoperi această intenție. „Dimpotrivă studenții români au avut de scop, ca prin „Replica” să lumineze o cestiune dela a cărei rezolvare depinde fericirea patriei. Și de când o asemenea intențiune nobilă este punibilă?

Declar deci că „Replica” nu cuprinde lucruri ce ar lovi în lege, deci nici clientul meu nu poate fi pedepsit pentru răspândirea ei. Nu poate fi pedepsit cu atât mai ales, cu cât el, după-cum v'a declarat-o, era oarecum obligat să expedeze o lucrare, a cărei comandă o primise. Ear' la primirea comanda ca om de afaceri negustorești nu putea să cerceteze, nici să judece asupra cuprinsului „Replicii”, nici asupra caracterului seu politic.

Pentru aceste motive rog pe domnii jurați să declare nevinovat pe inculpatul N. Roman.

Replica procurorului.

În Replica sa procurorul s'a mărginit în loc de contramotive să aducă numai batjocuri atât la adresa domnului Petrovici, cât și la adresa venerabilului dl Mudron, care a vorbit cât se poate de obiectiv și de liniștit. Părea a da juraților sfat părintesc. Cu toate acestea publicul aplauda pe procuror când lua în zefemea pe distinsul naționalist slovac, despre care afirma că a venit aici numai ca să demonstreze.

Tot ce a zis, a fost tăgăduială: nu-i adevărat că aici Ungurii ar face judecată asupra Românilor, ci cetățeni maghiari asupra altor cetățeni maghiari; nu-i adevărat că aici s'ar face politică, ci se răsună fapte pe-cătoase. Răspunzând obiecțiunii acusatului Popovici, că Liga nu face decât ceea-ce face Kultur-egylet-ul, zice că nu-i așa, căci Liga atacă, e agresivă, ear' Kultur-egylet-ul se apără. (Ungurii aplaudă această fabulă a lupului care a mâncat pe miel, fiindcă el fiind chiar în josul apei, și-a turburat apa.)

Acușății se desistă dela duplica.

Fiind deja oarele 2 după miezul nopții și mai ales văzând în ce chip Ungurii au pornit acest proces și cum aici Români toți

cu adevărat sânt terorizați, acusatul A. O. Popovici zice:

Am venit aici ca să mă apăr de acușarea că aș fi comis un delict de presă.

Sânt 17 ciasuri de când decurge pertractarea, așteptăm cu toții să vedem dove-zile culpabilității, dar' înzadar.

Mărturisesc, că aveam de gând ca la urnă, având eu cuvântul final, să mă extind asupra meritului procesului și să dovedesc lipsa de ori-ce basă reală a acușei și să-mi fac apărarea mea în regulă.

Dar' în fața patimilor furtunoase de care este stăpânit publicul maghiar din sală eu am primit convingerea, că el, acest public maghiar vrea să hotărască acest proces.

Deci pentru mine este clar că ori-ce argumente, cât de puternice ar fi ele, ar fi în această situațiune a mea — de prisos.

Căci D-Voastre, domnilor jurați, nu mă înțelegeți în limba, în care Vă vorbesc, interpretarea de până acum s'a făcut numai într'un infinitesimal și fals extras, publicul maghiar din sală cearcă prin lărmuitoarele sale strigăte să influențeze sfârșitul procesului, ei bine, să declar, că între astfel de împrejurări prefer a renunța la ori-ce apărare mai departe.

Domnul Nicolae Roman face aceeași declarație.

Închiderea debaterilor.

Președintele resumă debaterile urmate. Face într'acestea confuzii peste confuzii, înțelegând rău când pe acușăți, când pe tălmăcin, ba chiar pe procuror.

Juriul se retrage să delibereze.

Eată verdictul lor.

1. Sânt jurații convinși despre aceea, că terminii aflători în tipăritură conțin în sine atacarea puterii obligatoare a legii din codicele penal §. 173; d, a, sau nu?

12 da.

2. Conțin terminii amintiți atfăre contra naționalității, determinată în codicele penal §. 172; d, a, sau nu?

12 da.

3. Sânt jurații convinși despre aceea că Aurel C. Popovici este răspânditorul tipăriturii amintite în punctul prim. Da sau nu?

12 da.

4. Este acusatul Aurel C. Popovici vinovat de crima atacării puterii obligatoare a legii pentru răspândirea oprită prin §. 17 și referitor la §. 173 a codicelui penal, a tipăriturii amintite în punctul I. și care conțin terminii amintiți în rechisitorul procurorului de stat; d, a, sau nu?

12 da.

5. Este vinovat Popovici pentru atfăre contra naționalității; d, a sau nu?

12 da.

6. Este Nicolae Roman răspânditorul tipăriturii; d, a sau nu?

12 da.

7. Este Nicolau Roman vinovat pentru atfăre contra naționalității; d, a, sau nu?

10 da, 2 nu.

8. Este Nicolau Roman vinovat pentru atacarea puterii obligatoare a legii; d, a sau nu?

10 da, 2 nu.

9. Este vinovat Nicolau Roman pentru crima de agitare în contra naționalității; d, a sau nu?

10 da, 2 nu.

Publicul maghiar ear' erupe în sgomotoasă manifestatie de mulțumire.

Procurorul la propunerea pedepsei, pentru N. Roman cere mijlocia ce se prescrie pentru cei care au contravenit amintitorilor articoli din codul penal.

Pentru acusatul A. C. Popovici fiind cumulare de crime, fiind mai ales acusatul tinăr, cult, energic și deci periculos pentru stat, cere *maximul* pedepsei, adică 6 ani temniță de stat, cere 500 fl. amendă și pentru amândoi suportarea cheltuelilor, care se urcă până acum la 512 fl., precum și publicarea sentinței pe cheltueala lor proprie în

„Tribuna”, „Voia Poporului”, „Gazeta Transilvaniei”, „Telegraful Român”, „Luminătorul” și apoi „Nemzet”, „Pesti Hirlap”, „P. Napló”, „Budapesti Hirlap”, „Pester Lloyd”, „Egyet-értés” și „Magyar Hirlap”. . . . De ce nu și în „Kreuzzeitung”?

Curtea se retrage pentru a delibera.

În sală într'astea se face sgomotul obi-cuit cu astfel de ocazii. Români și Unguri dis-cută cu aprindere. Se fac pronosticiuri.

Cei mai mulți ziceau că Roman va căpeta 6 luni, ear' Popovici 2 ani.

Peste o oară tribunalul reintră în sală și pronunță osânda cunoscută deja.

Doamna Maria Popovici, soția acusatului, se scoală atunci în picioare și zice în românește:

„Fraților! Causa noastră este a lui Dumnezeu, căci este sfântă, ear' Dumnezeu cu noi este! Trăească națiunea română!”

„Se trăească Popovici”. „Sus se avem inimile”, eată strigătele ce umpleau sala!

Afară se făcea de ziua, se arăta aurora.

În sufletele noastre, dând această jertfă scumpă se arată aurora, după care are să urmeze soarele cald al dreptății, ziua frumoasă a fericirii poporului românesc.

Telegrame de aderență

domnilor Aurel C. Popovici și Nicolae Roman.

Graz. Dumnezeu Vă ajute, după Oradea toate sânt posibile, dar' cu resignatiune înainte! Noi Vă urmăim.

Tinerimea.

Poiana. Sus inimile! Din temnițele ungurești va răsări libertatea Românilor.

Ghița Popp,
profesor.

OMAGIU

doamnei Popovici.

Admir tăria, resignatiunea și credința cu care ai primit în sala tribunalului din Cluj îngrozitoarea sentență, prin care Ți-se răpește iubitul soț și tată al copiilor D-Tale.

Dee-Ți cerul putere să suporti toate consecuențele grele, bucuria și fericirea în urmă tot pe partea noastră va fi, vorba D-Tale: „Cu noi este dreptatea”.

Brașov, 1 Septembrie n. 1893.

Văduva Maria Branisce.

Stimată Doamnă!

Furtuna a început. Dușmanii neamului nostru Ți-au conturbat liniștea familiei, pacea sufletului. Curagio! Întărește-Te cu gândul, că soțiorul iubit al D-Tale suferă pentru cauza dreaptă și sfântă a unui neam. Un neam de 12 milioane îl priveș pe El cu drag și cu iubire. Suferind, părtășe Te faci de stima și simpatia neamului nostru. Sufărind, Te ridici în șirul martirelor noastre, alături cu neînfrânta doamnă Paulina Lucaciu.

Curagio și tărie! Îți strigă.

Cut, 30 August 1893.

E. Dăicu.

FOILE MAGHIARE

și

VERDICTUL DELA CLUJ.

Chiar și presei maghiare și-s'a oprit o gălușcă în gât aflând „patrioticul” verdict dela Cluj. Dar' nu slobod din coardă, ci din contră admiră energia și bărbăția tribunalului, nici una însă nu vede cestiunea română regulată prin astfel de măsuri draconice și nici una nu și poate da seamă despre cele-ce vor urma.

În frase late discută cestiuni de drept public, de agitare, tradare de patrie, dar' din zăpăceala de percepțe nu poate să se descurce.

N'avem nici spațiu și ar fi și lucru suferințiu să înregistrăm toți articolii scriși în afacerea aceasta. Cunoaștem toate rezoanele și paliativele lor demult, le știm valoarea și nu mai pierdem vremea cu ele.

Vom spicu deci numai de ici-colo câte ceva.

Începem cu „Egyesítés”, care își întărește primul cu „Sentența dela Cluj”.

„Nu ne-am înșelat în curtea cu jurați din Cluj”. Jurații din Cluj sunt patrioți maghiari și oameni drepti. Ne mulțumim cu sentența aceasta. Ne mulțumim cu înțelepciunea tribunalului din Cluj. Ne mulțumim nu numai din cauza celui mare principiu constituțional, că fiecare e dator să stimeze sentențele legale ale judecătorilor, dar ne mulțumim fiindcă sentența e dreaptă”.

„Patru ani de temniță de stat. Asta e ceva. În decurs de patru ani domnul Popovici mult poate medita asupra ordinii lumii și asupra rolei sale cu toane”.

Acesta e tenorul întregului articol. Asemenea și „Pesti Napló”, în primul său „Verdictul dela Cluj”, spune între altele: „Cine nu se simte acasă aici la noi, pentru acela nu există patrie pe pământ. Ungaria e singura mamă care are copii vitregi. Naționalitățile sunt acești copii vitregi. (Al naibii reson! Red. „Tribune.”) Este însă mare nefericire, că în Ungaria s'au dezvoltat până acolo lucrurile, ca să fii necesită a apăra unitatea națională maghiară și suveranitatea absolută a statului aici în țeară contra locuitorilor proprii.

„Într-alt loc e suficient un rost de oameni ca să asimilezi în limbă naționalitățile: Românii noștri însă nici acum nu știu ungurește, limba statului. Și nici nu pretinde nimeni să știe. Și asta e apoi violență maghiară! (Nu! asta e minciună jidano-maghiară! Red. „Trib.”) „Într'adevăr e îngrozitor curajul Românilor din Ungaria. Agitatori fără conștiință infiltrază în popor ura, și vor propaga acum, că eată aici e Ungaria care e atât de crudă, de cetează să condamne pe aceia, care aprind deasupra capului lor casa”.

„Budapesti Hirlop” într'un prim-articol intitulat „Sentența dela Cluj”: „Aflăm de superfluu după acestea a declara, că noi ținem de necesară revizuirea capitulului VI. al legii penale în acel înțeles, ca să fie mai cu succes apărata unitatea teritorială a statului ungar contra tendințelor care duc la trezirea aspirațiilor diferitelor popoare”.

„Condamnarea lui Popovici la patru ani de altfel o privim drept aruncare pentru o schimbare înspre bine a exercițiului jurisdicțiunii. Represalii judecătorești nu sunt leacuri complete, dar totuși sunt mai mult vrednice decât dacă nu s'ar întempla nimic. (Adecă ne aruncați în pușcărie ca să faceți ceva, ear' nu ca să sanați situațiunile! Ce infecție! Red. „Trib.”) Patru ani temniță nu e glumă și fi va pune puțin pe gânduri și pe acei domni, a căror pâne de toate zilele e agitațiunea”.

„Magyar Hirlop” în primul său „Sfârșitul procesului” scrie ceva mai cinstit. Batjocorește neorientarea guvernului maghiar, care doi ani de zile a suferit agitațiunile fățșie ale Repliciei, până când a devenit cestiunea națională foarte acută și atunci dă deodată cu pumnul în mijlocul cestiunii române. Așa se înțelege nu se resoală o cestiune atât de arzătoare.

„Când spunem toate acestea: ne plecăm cu cel mai profund respect înaintea verdictului juriului de presă din Cluj. Nu criticăm verdictul lor, e sigur că jurații au procedat după convingerea lor cea mai bună. Totuși observăm — și asta nu față cu sentența — că opiniunea maghiară e necesită în vremurile acestea să abdică de obiectivitatea cunoscută față cu cestiunea română. — Faptele și purtarea agitatorilor români pe de o parte, indolența și energia momentană a guvernului maghiar de altă parte: trebuie să irite în astfel de măsură, se agite într'atâtă și să trezească în public o astfel de indispozițiune, care în măsură considerabilă scade și întuneacă judecata clară și limpede”.

„Credem că acum suntem mai departe decât ori-când de terminarea procesului. Cu toată pronunțarea verdictului din Cluj trebuie să apucăm cestiunea română dela început și să o pertractăm întreagă în regulă”.

„În cestiunea acută română dominează acum două puncte de vedere. Unul este, ca agitatorii să-și primească pedeapsa meritată. Aceasta o pretinde demnitatea statului și dreptatea. Celalalt punct de vedere e tot atât de însemnat. Nu e permis să concedem, ca concetățenii noștri români, a căror casă e aici între noi: să se simtă fără casă aici în patrie. În viața comună și comitatensă, trebuie să-și aducem acolo, ca să nu se simtă și poate ca strâini între noi.

Foile din Cluj nici acum n'au încetat cu ditirambii de admirațiune pentru clasică și sdrobitoarea vorbire de acasă (plagiat din „nemernicul din Cluj”. Red. „Trib.”) a prim-procurorului Jeszenszky, prin care s'a regulat definitiv cestiunea naționalităților. Nu vom să-și conturbăm în fericirea lor „patriotică”.

„Pesti Hirlop” publică un prim-articol contemplativ, intitulat: „Pericol comun, interes comun”, care îl termină cu următoarele exhortațiuni semnificative:

„În Ungaria și Austria tot mai acute au devenit contrastele naționale, și tot mai amenințătoare tendințele separabile și de rupere pentru organismul statului.

„N'avem scopuri comune, n'avem ideale comune.

„Conducătorii naționalităților, care gravitează în afară nu privesc interesele noastre vitale de interesele lor vitale.

„Eroii noștri naționali și marii noștri bărbați de stat pentru ei sunt străini; nu sunt obiectul mândriei ci al batjocurei și chiar al urei.

„Colorile statului — într'alte state simbolul concordiei, al conștiinței și gloriei naționale — de abia le putem apăra în unele părți ale Ungariei, contra insultei și umilirii.

„Însăși limba statului, această legătură între cetățenii de diferite rase, e obiectul atacurilor continue și a urei sâlbatică.

„Tot, pentru cenoine în aflețim, tot, ce nobil și mare a alcătuit iubirea de libertate maghiară și cultura maghiară, neagă în mod temerar și bîrfesc ultraștii naționali. Nu spre capitala Ungariei își dreaptă privirile lor, ci spre Petropole, Moseva și Bucurști.

Nu caută mâna noastră dreaptă, ci a acelora care sunt dușmanii noștri și ai monarhiei habsburgice.

Într'adevăr nu există stat, care ar prezenta fenomene atât de pustii ale destrăbălării agitațiunii naționaliste, care întrece în privința aceasta și Austria.

Și oare unde și în cine aflăm sprijin? În Slavi nu, căci aceia cu excepțiunea Polonilor sunt dușmanii pronunțați ai Ungariei. În Germani nu, căci aceia numai ca instrument ne-ar întrebuița contra Slavilor, de altfel stăm însă rece față cu tendințele noastre naționale.

Nu mai un factor este, un factor puternic în Ungaria și în monarhie, al cărui interes este în toate identic cu al nostru, acest factor e Coroana.

A nu înstrăina acest factor important de națiunea noastră prin opinții nebune opoziționale, prin sârbătorirea drept conducător politic al lui Kossuth, care n'a părăsit baza din 1849, prin agitarea descrescătoare și nepatriotică contra acelei armate, care e chemată a apăra unitatea teritorială a patriei noastre, constituțiunea noastră și siguranța noastră contra tuturor atacurilor naționale interne și externe: este o astfel de datorință, care ar trebui să fie adînc săpată în inima fiecărui Maghiar”.

—Așa e! domnilor dela „Pesti Hirlop”! De câte-ori nu v'am spus noi treaba aceasta, de câte-ori nu v'am avertizat, [dar] toate de geaba. Totdeauna ați răcnit ca din gura șerpelui că călcăm în picioare „idea de stat maghiar”, că desonorăm aspirațiunile maghiare când am condamnat politica kossuthistă, că suntem „trădători de patrie”, agitatori fără de conștiință etc. etc. Am ajuns la convingerea că din căne nu faci slănină.

Acum când ați adus patria la marginea unei prăpăstii nimicitoare, acum când începe să ardă casa deasupra noastră, începeți să aveți momente lucide, dar nici acum nu vedeți clar situațiunea, nici acum nu puteți aprea serioș pericolul în care ne aflăm cu toții. Nu! căci dacă a-ți vedea, altcum ați lucra! Nu ați arunca în temniță tot ce avem noi mai bun, nobil și sincer, nu ați ridica în ceruri pe adevărații trădători de patrie, care înfig pumnul în corpul mamei lor, care i-a crescut și nutrit.

Așa din când în când vă treziți la cap, vedeți situațiunea desperată în care ne aflăm, dar iute închideți ear' ochii ca să nu vedeți adevărul și dați orbiș înaintea într'o direcțiune, din care numai dușmanii noștri comuni pot trage folos.

În voi am pierdut toată credința și speranța, noi nu vă putem aduce la reson, altora poate să le succedă. De aceea ne-am adresat noi încă cu mult înaintea voastră la Coroană, „acest factor puternic” și cu sinceritate și supunere fiească am cerut ajutor, intervențiune și dreptate. Dar' ni-ați stat în cale, ne-ați oprit să ne așternem juste noastre plângeri înaltului Tron și ați răcnit după noi că ne-am tradat patria, ne-am dus la Domnitor străin, ați împroscat pe cei mai leali fii ai Tronului și ați început a violenta conștiința noastră prin temnițe. Acum dela „verdictul” din Cluj până la „furci”

numai un pas mai este. Voi sînteți în stare să-l faceți și acela, căci orbiți sînteți.

Vă asigurăm însă cu toată lealitatea că în direcțiunea aceasta a activității voastre nici-când nu se va identifica cel mai înalt factor al monarhiei Coroana, cu voi, nici-când nu va subscrie în direcțiunea aceasta „Pericolul comun și interesul comun” al vostru.

Poate să vedeți și treaba asta în vre-un moment lucid.

Despre conferența dela Pitești a studenților universitari.

Cetim în „Românul” dela 31 Aug. c. următoarele:

După-cum s'a anunțat, Duminică, 15 August, studenții universitari au reînceput seria de conferențe naționale în țeară începînd cu orașul Pitești, unde studentul Const. Ionescu a dezvoltat cu mult succes cestiunea asupra relațiilor dintre Români și Unguri.

În Pitești delegațiunea studenților a fost primită la gară de membrii comitetului secțiunii de Argeș a Ligei împreună cu drapelele societăților, care salută cu entuziasm steagul albastru cu un mare număr de cetățeni. După ce dl Sebastian Hernea, președintele comitetului adresă câteva cuvinte de bună venire, studentul Barbilian ține o frumoasă alocuțiune străbătută de cel mai viu sentiment național, arătînd că suferințele fraților noștri de peste Carpați trebuie să se facă a fi cunoscute de țeara întreagă.

Dl Barbilian îi răspunde vicepreședintele secțiunii Ligei, dl decan al advocaților G. Demetrescu.

În urmă pornesc în frunte cu o capelă națională ce neconținut întonează imnul „Deșteaptă-te Române” în tot parcursul prin străzile principale ale orașului, împodobit cu steaguri tricolore, fiind ferestrite de caselor înțesate de lume ce privea defilarea studenților, cărora li-se aruncau buchete de flori în cale.

La masa ce se dădă în grădina hotelului Dacia, luă parte un număr însemnat de cetățeni. S'au ținut mai multe entuziaste toasturi, de cătră studenți și cetățeni.

După-ce studenții vizitară împrejurimile orașului la oarele 4 și un sfert, în fața unui public ales de peste cinci sute de persoane, dl C. Ionescu își desvolă, des întrerupt de aplause, conferența sa, arătînd, că deși situațiunea politică a Maghiarilor și Românilor obligă mult pe aceste două popoare să trăească în bună înțelegere împreună, Maghiarii nu vor să înțeleagă aceasta, ci duc lupta contra fraților noștri, și pregătesc tot felul de uultiri spre a-i desnaționaliza și nimici. A comentat ca una din cele mai lașe purtări din partea strănepoților lui Atila, că au întreprins în vara aceasta închisițiunile contra autorilor Memorandului și Repliciei, tocmai atunci la noi erau inundațiile crezînd astfel că amenințați fiind de foamete, vom neglija de a ne ocupa de soarta fraților noștri lăsându-i la bunul plac al guvernului unguresc. Arată cum s'au înșelat Maghiarii și schitează mișcarea născută în țeară, mișcare al cărei rezultat fu conferența națională dela Sibiu.

Conferențiarul a susținut apoi cu argumente puternice, că pe cât de periculos ne sînt nouă Românilor Rușii care ne amenință independența politică, tot așa ne sînt și Maghiarii, care în complicata cu Austriicii cearcă mereu a ne ingenunchia economicște, a ne face tributarii lor prin convențiuni comerciale, în care caută a ne impune cele mai rușinoase și dăunătoare condițiuni.

Argumentările dlui Ionescu au fost aprobate de public prin tunete de aplause, care când sfîrșit dînsul se repețiră îndelung.

După dl Ionescu luă cuvîntul dl Dimancea, fost reprezentant al județului Argeș de mai multe-ori în adunarea deputaților. Dl Dimancea felicită pe studenți pentru mișcarea națională ce au început.

La oarele 6 se termină întrunirea.

Seara au avut loc în grădina publică sîrbările populare în folosul Ligei. Au participat la ele mai multe mii de persoane, producîndu-se astfel un frumos venit de peste o mie de lei în folosul propagării luptelor naționale. Acest venit se datorește mult bunăvoinței gentilelor domnișoare Maria Fărcașanu, Iulieta Budișteanu, Elisa Răduleanu, Elena Lerescu, Alexandrina Tîmpeanu, Ecaterina Raicoviciu, Constanța Pascal etc., care au primit de a vinde publicului frumoase buchete de flori.

Pe la oarele 10, spre a se face și mai plăcută această seară de sîrbătoare, la rugarea studenților, s'a improvisat din marea sală a bufetului din grădină, o sală de dans ce se decora repede cu fețe gingașe strălucitoare de veselie și de vigoarea tinereței. În sunetele muzicii militare, ce toată seara a contribuit prin frumoase arii la distracția vizitatorilor, dansul se începe și dansatoarele conduse de abili cavaleri civili și militari, zboară părechi-părechi sub tactul diferitelor

arii de dans. Printre dînsese s'au distins afară de domnișoarele de mai sus, care au contribuit atât de mult la reușita sîrbărilor, domnișoara Scărișoreanu din Leordeni, o prețioasă brunetă și pasionată jucătoare; domnișoarele Elena și Maria Pursch, doamnele Zotta, Panaitescu, Sărăteanu și altele, ale căror nume ne scapă. La sfîrșit cavalerii au înșins apoi o „sîrbă” condusă de președintele secției locale a Ligei, dl Sebastian Hernea, un veteran trecut de 60 de ani. În fine se-rata s'a terminat printr'un „călușer” jucat de dl Hernea admirat de toți cei prezenți mai tineri ca dînsul.

La oarele 12 studenții însoțiți de membrii comitetului Ligei în frunte cu steagul albastru merg în grădina hotelului „Moldavia” unde stau până la vremea trenului.

Pentru-ca această zi să-și aiba și partea sa hazlie, un strănepot de al lui Arpad pripășit în Pitești, găsise cu cale să-și exprime sentimentele-i ungurești căutînd a provoca pe studenți, prin injurii la adresa steagului albastru. Poliția a pus mîna pe dînsul și l-a băgat la răcoare, unde și-a putut manifesta după pofa inimii sentimentele fără a supăra pe nimeni.

Cu trenul de trei oare noaptea, studenții părăsesc Pitești, sosind în capitală Marți la 7 oare dimineața.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Turda, 30 August n. 1893.

E lucru cunoscut că poporul nostru dela sate are o ură înăscută față cu medicinile din farmacie (apotecă); nu-i trebuie medic, și se înfioară numai la amintirea de spital într'atâtă, încât s'ar pute zice, că doar' nici-când nu s'a dus vre-unul la spital din chiar îndemnul propriu.

Pe lîngă toate acestea, mai lăzindu-se vestea, că în Cluj umblă medicii pe strade și dacă vîd vre-un om numai palid și trist, înțîndu-i ceva la nas, sau adîndu-l cu batista, îl ameteșc, și numai decît îl duc la spitalul de holeră, unde apoi îl omoară.

Faima aceasta într'atâtă a înfricoșat întreg poporul, încît pe la satele din jur, în dată-ce vîd vre-un străin întrînd în sat, nu mai decît se pun în pozițiune de apărare în contra medicului și-l alungă afară din sat.

În urma ordinățiunilor mai înalte, fiind prescris, ca fiecare comună să aibă spital de holeră și cele de lipsă pentru desinfecție, oamenii dela administrație, mare parte de aceia, care nici nu se pot înțelege cu poporul, vînd a-și câștiga merite, fac spitale de holeră chiar și din școalele noastre confesionale.

Astfel protopretorul din cercul Turzii, un băiețandru abia eșit din băncile universității și care nu știe nici o boabă românește, în marel zel de a imita pe copilul comite-suprem al Sîn-Mărtinului, s'a dus în ziua de Sfînta Mărie în comuna Micuș, comună curat românească, și chiar pe cînd erau la biserică a instalat spitalul de holeră în școala confesională.

Poporul înțelegînd aceasta a eșit afară din biserică și aruncînd afară din școală toate celea de ale spitalului, a alungat și pe protopretorul afară din sat, fiind mai toți de acea convingere, că acela e medicul holerei, deoarece-ce protopretorul până atunci încă nu fusese în comună și așa nu-l cunoștea nimeni. Simplemente l-au alungat numai afară din comună, fără de a-l atinge cel puțin cu un deget.

Protopretorul, deși a fugit din Micuș până în Turda pe jos, totuși a sosit destul de timpuriu în Turda, încît a avut timp să averseze pe comite-suprem să recure gendarmeria din tot comitatul, până chiar și din Cămpeni, precum și miliția.

Sosind comite-suprem încă în aceea seară, precum și gendarmerie mai multă, a doua zi, în 28 a curentei, au eșit în fața locului chiar și comite-suprem cu procurorul reg. și ancheta judecătorească cu o mulțime de gendarmi. Miliție încă a sosit: în 29 dimineața 2 companii dintre care una a mers la Micuș ear' ceaealtă a fost reținută în Turda pentru-ca să o aibă la îndemână.

Parturînt montes, toate sînt în mișcare, gendarmerie quantum satis, miliția încă e numai decît la îndemână. Da! deoarece-ce e vorba, că se revoaltă Români, și numai decît se și află făptuitorii și înscenatorii revoltei, pentru-că Români se pot prinde, lega și încarcera cu o sutele, fie chiar și cei mai mulți nevinovați. Pe cînd la barbaile din Turda, Orade și Arad, unde poliția a fost printre turburători, nici până azi nu se știu făptuitorii, chiar și după investigări de peste un an și deși sînt chiar și răuți.

Da la Micuș se și știu făptuitorii, care n'au făcut nimic alta, decît că nu au lăsat să li-se spurce școala și au alungat pe un domn necunoscut din comună. Deoarece-as-tăzi am vîzut cum aduceau gendarmii 56, zi cincizeci și șese de Micușeni legați, tot 2 câte

2 și înșirați de un lanț și i-au închis la casele comitatului punîndu-i sub pază militară.

Îți-se revoaltă tot sîngele vîzînd de o parte batjocura comisă față cu Români și de altă parte marea bucurie a orășenilor, care stau să-și sară din pele, zicînd că așa ar trebui să pată toți Români.

Dar' e vorba că să mai aducă încă pe atîția, să aducă toți bărbații din comună, numai cît nu i-au putut prinde încă pe toți, fiindcă s'au refugiat prin păduri. I. C.

CRONICĂ

Dela Curte. După-cum se depeșează din Viena, Maiestatea Sa Împărăteasa va petrece până pe la mijlocul lui Septembrie în Ischl. De acolo înalta Doamnă se va duce la Lichtenegg spre a cerceta pe Archiducesa Maria Valeria și apoi pentru timp mai îndelungat la Gödöllő, unde pe la începutul lui Octomvrie va sosi și M. S. a Împăratului.

Archiducele Albrecht la manevre. Se depeșează din Viena cu data de 31 August n., că Archiducele Albrecht a plecat în acea zi la amezi cu trenul curier al căii ferate de nord la manevrele din Galiția. La 11^{1/2} A. S. l. însoțit de suită s'a dus la gara de nord, și după ce a luat dejunul în restaurantul gării, a plecat cu trenul dela 12 la Jaroslau.

Archiducele Ludovic Victor, după-cum se anunță din Volosca, a sosit la 31 c. în Abbazia, unde va petrece timp mai îndelungat.

Episcopul Mihail Pavel, după-cum i-se anunță din Arad lui „Pester Lloyd”, se va duce la 9 Septembrie n., însoțit de vicarul Ioan Goldiș, la Arad, spre a se alătura deputațiunii clerului la Maiestatea Sa.

Înscrierile la universitatea din Cluj. Rectoratul universității din Cluj ne trimite următoarea înconștiințare: Înscrierile la universitatea Francisc Iosefină din Cluj pentru anul școlar 1893/4 se amînă dela 1 Septembrie până la o altă dispoziție. Terminul înscrierilor se va publica la timpul sau din partea rectoratului.

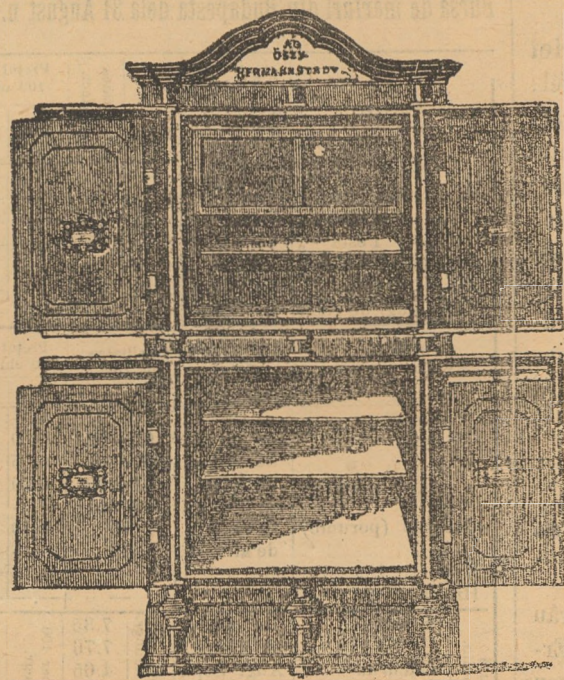
Șovinism păcătos. Ni-se scrie din Lipic cu data de 26 August n.: Onorată Redacțiune! Cu onoare Vă rog să binevoiți a da loc următoarelor în prețutul d-voastre ziar: Într'una din seri, în parcul băilor am însoțit în preambul pe Magnificența Sa dl I. Goldiș, vicar episcopesc în Oradea-mare. În apropierea unor Maghiari ni-am depus pe o bancă pălăria și ploarul, Magnificența Sa și mantaua, ca mai ușor să ne putem urma preambularea. Dar' cînd ne reîntoarcem, ne pomenim fără toate, eară societatea maghiară nicăirea. Dăm în jos, dăm înșus, nu sînt, cînd în urmă le găsim lapdate în iarba parcului: adecă patrioții insultați de roșul nostru românesc au cîntat prilej să ne insulte. Acest incident limpede arată, că Maghiarii sînt intoleranți de rasă până-ce se ne pomenim în față cu o ceată cuprinsă de boala nervosității și poate-că și aceștia cuprinși de această boală numai ce își urmăreau deprinderile din Turda și Oradea-mare. Primiți, Vă rog, expresiunea deosebitei mele stime. Vasiliu Bodor, cleric absolvent.

Selbătécile dela Oradea-mare. Guvernamentalul „Pester Lloyd” desminte știrea, după care episcopul Pavel a fi cerut cercetare în contra sa însuși și că ar avîd de gînd să deie în judecată pe ticălosul de Pituk Bela. Episcopul a adresat numai o telegramă ministrului de interne cerînd ca acesta să iee dispozițiunile necesare pentru anchetarea celor întemplate în Oradea-mare.

Necrolog. Andreiu Antoniu, archidiacon al tractului Gherlei, asesor consist., vicepreședinte al reuniunii învîțătorilor din jurul Gherlei și paroh gr.-cat. în Gherla, a răposat la 27 c. în anul al 64-lea al etății și al 38-lea al preoției.

Petrecere cu joc se va arangia. Duminică la 29 August (10 Septembrie) 1893 în sala ospătării „Hotel central” din Brad. Venitul curat este destinat pentru despărțimîntul X. al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Întrarea de familie 2 fl., de persoană 1 fl. Începutul la 8 oare seara. Ofertele marini-moase se vor primi cu mulțumită și suprasol-virile se vor; publica pe cale ziaristică. NB. Întră pausă se vor dansa jocurile naționale „Călușerul” și „Bătuta” în costum.

O rectificare. Primim următoarele: În nrul 181 l. c. al prețutului ziar ce-l-redigăți ați binevoit a intercala din „Pesti Hirlop” o notiță referitoare la premiul lui Jokai destinat învîțătorului G. Dragoescu. Între altele se zice că sorții au distins pentru acest premiu pe domnul George Dragoescu. În interesul adevărului rugăm onorabila redacțiune a rectifica notița într'acolo, că dl Dragoescu cu mult înainte de refuzarea premiului a fost angajat pentru primirea lui și numai după-ce organul nostru de publicitate l'a denunțat publicului românesc despre maghiarizarea școalei, s'a hotărît a renunța la acel premiu în acel mod rușinos, că vieța-i este amenințată din partea ultraștilor dacă-l va primi. Mai tîrziu vîzîndu-se înșurcat cu dușmanii neamului nostru a cerșit de nou premiul din cestiune, dar' s'a păcălit, căci de astă-dată nu i-s'a înconvîntat. Astfel stănd lucrul e falsă aserțiunea dela „Pesti Hirlop”, că domnul

Fabricat în țeară!

Ces. și reg. privil.

Prima fabrică de casse ardelenescă.

Existând de 12 ani, premiată cu mai multe distincțiuni a lui

A. Géza Öszy,

Quergasse Nr. 39,

SIBIU,

Hechtgasse Nr. 40.

recomandă

Cassele și cassettele sale de fier pentru păstrat bani, cărți și documente

sigure contra focului și spargerii

de construcție proprie a ei și putând fi deschise numai de cumpărătorul însuși. Diferite forme și mărimi, cu prețuri mai ieftine, decât asemenea produse din alte fabrici.

CASSELE

[1816] 24—

sunt expuse vederii cercetătorilor în localul fabricii.

Prețuri curente ilustrate se trimit la cerere gratis și franco.

Fiind mereu recercați de a face servicii
librărești, ne-am hotărât să înființăm pe
lângă stabilimentul nostru o

LIBRĂRIE ROMÂNEASCĂ

care e gata de a furniza cărți școlare, opere
științifice și literare de ori-ce soi, tipărituri
îndeosebi pentru oficii bisericești și comunale,
hărți și recuizite de scris.

Vă invităm deci de a ne onora cu co-
mande cât mai dese, pe care le vom efectua
cu toată promptitudinea și exactitatea.

Cu toată stima

Institut Tipografic

Editura foilor

„TRIBUNA” și „FOAIA POPORULUI”

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL,

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil de casă și
poporal demult cunoscut.

Simptomele, după care se cunosc morburile de stomac sunt:
Lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu,
blesare, rigăleală acra, colică, arsuri în gât, producere peste
măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, cărcei de stomac,
scaun tare și constipație.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului
cu mâncări și beuturi, la limbrici, morburile de ficat și hămor-
roidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite picăturile de stomac Maria Zell
s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute
de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească
40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady,
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauție la marcă
și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al
cărui emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garant de veritabilitate”.
Aceasta fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [1859] 4—43

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia de Pildner,
farm. Schuster; Sighișoara: farm. F. Folbert, farm. I. H. Weber.

Terno! Terno!

Întristarea și bucuria! se perondează
ca ziua cu noaptea la cei care în jocul
de loterie se folosesc numai de combina-
țiunile ale lui Ditrichstein. Ieri încă în-
tristare și miserie! Astăzi deja bucurie și
bunăstare! Pot exclama nenumărate per-
soane, care prin ajutorul numerilor de
câștig ai lui Ditrichstein au ajuns peste
noapte în posesia unui mare câștig de
terno. Cine nu realizează astăzi un câștig,
e însuși vina nenorocului său, pricinuit
prin nebagarea sa de seamă, deoarece ce e
demult dovedit, că aproape toate instruc-
țiunile de joc combinate de domnul Ditrich-
stein se bucură de regulă de cel mai favo-
rabil succes. Adresați-vă dlui Ditrichstein
și cultivați metoda aceluia, atunci puteți
conta cu siguranță la un câștig. Studiul
continuu, experiențele îndelungate și mai
ales materialul de care dispune dl Ditrich-
stein, ofer cele mai bune prospecte pentru
scopul final, la care aspiră fiecare jucător:
„Zînta mea e un terno! Cine vrea deci
să facă, un câștig sigur, cine n'are timp
și vrea să combineze forme de joc, acela
se se adreseze dlui Ditrichstein pentru
numeri de noroc. Dl Ditrichstein e tot-
deauna gata a trimite la cerere ori-cui
numeri sei de loterie combinate în mod
științific. Epistolele se se adreseze direct
dlui Ditrichstein Maurizio în Buda-
pesta și se se provadă cu 3 mărci à
5 cr. drept spese postale și răspunsul
urmează imediat și franco cu întoarcerea
postei. [2026] 1—1

În fața holerei ce bântue

precum și ori-când pentru păstrarea și res-
tabilirea sănătății. [2009] 2

beți numai

Apa de sodă a lui E. Roth,

care e fără bacterii și fără acide chimice
pură în sgarie în gât.

Se vinde în multe prăvălii, în
birturi, cafelele și la fabricantul:
Pempfingerasse nr. 16.

A eșit de sub tipar și se află de
vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES

AL ZIARULUI

„TRIBUNA”

și

O PREFĂȚĂ RETROSPECTIVĂ.

Debuturile urmate laintea curții cu jurați în
ziua de 17 Martie n. și anume: Discursul de
aculare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar.
Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Rusu
Șitani, — precum și articolul închinat și cere-
rea de punere sub acușare a ziarului „Tribuna”.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

De 30 de ani se folosește în grajdurile princiare de Curte, în grajdurile mai mari
militare și civile, pentru întărire înalță și înțărare după strapăte mari, la scrintituri,
înțepenirea nervilor etc., face capabil calul pentru prestațiuni extraordinare în trenagiu.

Fluidul de restituțiune
al lui Kwizda.

Se poate căpăta
în farmaciile și băcăniile
din Austro-Ungaria.
DEPOSITUL PRINCIPAL:
FRANCISC I. KWIZDA,
furnizor de curte ces. și reg. austriac și reg. român,
farmacist cercual în Korneuburg I. Viena.

Să se aibă în vedere marca de fabrică de mai sus și să se ceară expres
Fluidul de restituțiune al lui Kwizda.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul
Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Icre, Pești de mare, Conserve de Pești

Cipar în gelée prima, tare extra . . . butoiș fl. 4.— v. a. 1/2 butoiș fl. 2.35 v. a.	
„ „ „ „ mijloc tare . . . „ „ 3.75 „ „ „ „ 2.20 „ „	
„ „ „ „ mijloc tare . . . „ „ 3.50 „ „ „ „ 2.10 „ „	
Cipar (-Roll) în gelée (fără case) cam 25 porțiuni . . . butoiș „ 4.50 „ „	
Scumbrie în gelée (numai părți de mijloc) . . . „ „ 2.50 „ „	
Scumbrie „Bismarck“ (fără oase) în sos picant . . . „ „ 2.10 „ „	
Scumbrie ff pentru fript, cel mai bun pește de Marea-Ostică . . . „ „ 2.10 „ „	
Rollmops (tot un soi de scumbrie), cam 40—45 într'un . . . „ „ 2.10 „ „	
Scumbrie grasă ff, marinată cu ceapă și cu sos de mustar . . . „ „ 2.10 „ „	
Scumbrie-Matjes englezești, prima, 30—40 bucăți . . . „ „ 2.10 „ „	
Scumbrie burduf, blandeze, cam 30—35 bucăți . . . „ „ 2.10 „ „	
Scumbrie de delicatețe în cel mai fin sos englezesc de mustar, 120—140 bucăți . . . „ „ 2.10 „ „	
Sardine rusești de coroață, în sos picant . . . „ „ 1.75 „ „	
Anchovis din Christiania, cu zarzavaturi de Nord adevărate . . . „ „ 2.75 „ „	
Scottine (scumbrii mic de delicatețe), 80—100 bucăți . . . „ „ 2.75 „ „	
Mreană-cipar (friptă în sos), se ține foarte bine . . . „ „ 3.50 „ „	
Sardine în ulei, cele mai bune în coli postal cu 9 mari, sau 16 mici cutii . . . „ „ 4.50 „ „	
Silda pentru poftă de mâncare, fără oase . . . butoiș „ 4.50 „ „	
Sardele de Brabant din 1890, calit. cea mai bună . . . „ „ 6.20 „ „	
Neunaugen din Elbing, se ține foarte bine . . . „ „ 4.40 „ „	
Țir (Sprotten) de Kiel, lada cu 160—200 buc. fl.1.20 2 lăzi = 1 coli postal . . . „ „ 1.75 „ „	
Iringă afumată (Bückling) de Kiel, 40—45 în lădiță . . . „ „ 1.50 „ „	
Scumbrie cu Salm, mare, grasă, afumată, (se ține foarte bine) în lădiță . . . „ „ 2.25 „ „	
Cipar afumat („Spickaal“), prima calitate în lădiță . . . „ „ 7.50 „ „	
Salm, afumat, „Scheibenlachs“ (ceva nou), în 4 cutii cu 15—20 bucăți; la cumpărare de 4 cutii . . . „ „ 4.25 „ „	
Icre din Ural, sure, boabe mari, foarte dulci 1 chilo . . . „ „ 3.75 „ „	
„ „ „ boabe mijlocii 1 chilo . . . „ „ 3.25 „ „	
„ „ „ Alasca (nou de tot), gustul celui de Astrachan 1 chilo . . . „ „ 3.75 „ „	
Pești de mare proaspeți, Morun de mare, Batoc, Cabliau, o lădiță . . . „ „ 2.— „ „	

Se trimite franco la ori-ce poștă din Austro-Ungaria, nevămuit, cu rambursd.

Philip Richard Peters în Altona (Holstein).

[1954] 4—20